

שער פסיעות

הרי מצוחה גוררת מצוחה, שכר מצוחה – מצוחה. מה היא המצחזה שעשה רבינו זלמן אשכנזי, שהובילו אותו לזכות במצוחה הנוכחות? – הקשה האדמוני' שהתפעל למראה עניין: רבבות הנעלים המסתדרות באוהל.

הוא מותיב והוא מפרק: שלושים שנה מכתת רבינו זלמן רגלו בארא'ב', לאסוף צדקה עבור עניי ירושלים. מ紐סתם כבר קרע ברכיו אלו כמה-זוכה זוגות נעלים... מדה-כנגדי-מדה, גמל לו הקב"ה שהוא זוכה להנעיל לדי ישראל בקנאה-מידה כוה עצום...

מאות אלפי "גדותים" של מצחה...

האול התוקן מהנעלים ועתה בא תורן של המצחזה. 15 אלף קילו מצוחה, חילק "משמחה לבר" להודי ירושלים.

מצוחה זו שהם אוכלים, היא מן המיטב, הכי משובח והכי מהודר. מדובר במצוחה של קהילה קדושה קוממיות, בהשגת החטו מהודרת של הגאון רבינו מנדרון שליט'א, גאב"ד קוממיות. למצוחה אלה יצאו מוניטין בכל רחבי העולם היהודי, בשל הנסיבות וההידור המזוהה ובגלל הטעם והפרי-טעם מצחה, יודעים לצטט מאמר חז"ל, ולמצוחה האלה, כולן מכיריים – יש "טעם מצחה" בלי פקפק...

מצוחה קוממיות מתהדרות בכך שמרגו רוח תחילת הלישה ועד ליצאתן מן התנוגה, לא עוזרות אלא ארבע דקות, וזה הידור החשוב, של זריזות, ושל טיפול מהיר בעיסיה לכל "אלגולה" – תרתי ממשמע.

השנה, אומרים ב"משמחה לבר", יש סיבה טוביה נוספת לתה מצוחה קוממיות. שנת השמיטה היא, ולהודי קוממיות, נשאי דגל השבעית, מגיע בהחלט שיעודדו ויקורו אותם. אלה הם "איבורי כוח עושי דברו" בימינו, כפי שהז"ל דרשו את הכתוב הזה על "שומר שביעית הכתוב בדבר".

בנוסף חילקו כ-50 אלף בקבוקין יין ומיץ-ענבים באביבה אלפיים ארגזים. היה בזו כדי לשמה לבב ארבעת אלפיים משפחות מ"הရשימה", שיש להם מ-8 ילדים ומעלה.

מוצר קפוא וחיקוי מופש...

קשה לדמיין את כמהיות העופות והדגים שהילק השנה "משמחה לבר" מתחוק החנות שלו בלב ירושלים.

יום-יום, כל היום, באים אל החנות, "מגהצים" את קרטיס האשראי של "משמחה לבר" ומקבלים לפיו המופיע במחשב, חינם אין כסף, כמהות גדולה של עופות ודגים לכבוד החג.

מדובר בכמות מדימה ה"עוברת" בחנות הלא-גדולה, אליה מצטרפת משאית-קיירור חיצונית: 70 אלף (שבעים אלף!) עופות, ר"ג 56 (חמשים וששה!) טון דגים.

ה"לקוח" מגיע, מציג את העופותיו מתוך היציע של החנות בתחום מה רשאי לו, בהרבה מבון, ותוך רגעים אחדים יוצא עם מארזים מכובדים ומוסדרים, בצדקה הכى אסתטית של העופות והדגים.

הקורסום בדול

משנה לשנה גדל התקציב של מוצר הפסח ב"משמחה לבר".

השנה הוא גדל מסיבת נספה, מצערת. קritisת הדולר. מימון המבצע מגיע מראה"ב, ועוד בלי להתייחס להשפעת המשבר על המגבית, מה שלא מנע את החלוקה בארץ אףלו לרגע אחד – הכספי כולם כורסים על ידי ירידת ערך הדולר. אלא שהוא, יתן לעשירים את כל מה שהם צדיקים, והם ימשיכו בעורתת ה' להעביר את חלקם של העניים – ליעדו.

מה יפו פעמיהם של 60 אלף ילדי ישראל כשהם אוכלים את המצחזה ונעליהם ברגליהם, הנעליהם החדשות שקיבלו מאת "מש machi לבר"

משפחות ברוכות בילדים וענינים נצרכים. צרכי עמק מרובין ומשנה לשנה המספרים גדים. יש ב"ה אנשים שיצאו מן הרשימה והרווחה להם. אבל יש דברים יותר חדשים, שהצטרכו. וגם בוותיקים גדל ב"ה המשפחה, בן פורת יוסף.

המשפחות מקובלות מכתב אישי, בו הן מתבקשות לפרט את צרכי היללים בנעלים. לבנים או לבנות, מספר הנעל, לשbeta או לחול, נעל או סנדל. הפירות חינוי, כי בכמויות לבן מלכים,

בוזדי Kiim מצוחה וככל פסעה עצםם הם מצוחה. כי להיכן

הילדים האלה הולכים, אם לא "חדר" ול"בית יעקב"... הרו

רגליהם לטוב ירצו, לקים מצוחות וחסדים...

חו"ל אומרים כמה גדול שכיר פסיעות: "יאמר ר' יהושע בן לה: בשbill ארבעה פסיעות שלוה פרעה לאברהם, שנאמר באוהל הענק, אשר הופרד בקפידה בין עזרת ישראל לבין עזרת בניו (...). בשכר ארבע פסיעות שרצ נובוכנצר הרשע לכבוד שנים,بعث שהיה סופרו של סנהרב, מלך על כל העולם (סנהדרין צו). ארבעים פסיעות הלהה ערפה עם חמוטה רות, ונתלה לבנה גלית הפלישתי ארבעים יום (רות רבה ב, ב).

וחוז"ל הקדושים אמרו: "אמר הקב"ה: מהו בשכר פסיעות שלשתמי לאו ורשות רשות כבודו אתה תמה, כשאני משלם שכיר לאברהם ליצחק וליעקב שרצו לפני כסוסים, על אחת כמה וכמה!" (ילקוט שמעוני מלכים ב, רמד).

הקב"ה על אחד כל פסעה של יהודי לדבר מצוחה, משלם

הקב"ה על אחת כמה וכמה!

אוחל מחזק ברכה

לא אiomן כי יסופר, עד היכן מגעת אהבת החסד של היהודים. החלקת הנעלים של "משמחה לבר", נועדה להתקיים עד לפני חודש ניסן, כדי שלא להטריח את האמחות ביום הילודים וצופים בשנה, ביריצות לקנית ומדידת הנעלים. לכן, התחלת והחולקה מיד בשבוע של פורים, והסתימעה עוד לפני ראש חדש ניסן.

ששה ימים עמוים של חילוקה. שניים אלף זוגות נעלים, רבבה ליום, רבבה ליום. היכן נכנס כל הփשתן הזה?! היה נסיוון בעבר, לערוך את החלוקה באולמות הגדולים בירושלים אנו זוכרים את החלוקה באולמי "תמייר". מהר מואוד התברר כי המקום צפוף מדי. אחרי כן הקימו אוחל בכנסה לירושלים, שרי ירושלים פינת רחוב יפו. עדין לא הספיק. לפניו שנה, לאשונה, הכספי "משמחה לבר" שטח בכנסה לירושלים, בפתח שכונת גבעת שאול. למרגלות מוסדות "דיסקין". על השטה זהה, הוקם אוחל ענק בכל קנאה-מידה: 1800 מטר מרובע. בו נערכת החלוקה.

מלאתה ההנעלה ומלאכת ההנלה...

שהיה ימים של חילוקה הם רק סיום של מלאכת ההנעלה. ההכנות מתחילה מהחנוכה. כבר אז, עוזמים אנשי "משמחה לבר" בקשר עם ראשי קהילות, רבנים וראשי ישיבות וכוללים, כדי לגבות ולעדכן את הרשימות. המקבלים הם בראש ובראשונה יקירי ירושלים ו"עוטף ירושלים", אבל לא רק מערם אלו, כי גם מאיזור המרכז. יהודים לומדי תורה,

